

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 449/2019
07.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиле Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, против туженог АА из .., кога заступа Ђорђе Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж бр.5333/2018 од 29.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против првог става изреке решења Апелационог суда у Београду Гж бр.5333/2018 од 29.08.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П број 650/16, првим ставом изреке, одбачена је тужба у делу у којем је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 8.067.600,00 динара са законском затезном каматом од 21.04.2016. године до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере којим је тужилац тражио да се забрани туженом да отуђи или оптерети непокретности наведене у овом ставу изреке.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж бр.5333/2018 од 29.08.2018. године, првим ставом изреке потврђено је решење Вишег суда у Београду П број 650/16 од 20.12.2017. године у првом ставу изреке, а жалба тужиле је одбијена. Другим ставом изреке, преиначено је решење првостепеног суда од 20.12.2012. године тако што је одређена привремена мера и туженом забрањено отуђење и оптерећење непокретности ближе наведених у изреци решења.

Против правноснажне одлуке донесене у другом степену, првог става изреке, тужилца је благовремено изјавила ревизију, побијајући решење због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14) и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима тужилац тужбом тражи да се наложи туженом да му исплати износ од 8.067.600,00 динара са законском затезном каматом од 21.04.2016. године до исплате. Тужбени захтев засновао је на чињеницама да се ради о ненаплаћеним казнама на које је тужени, као одговорно лице у предузећу „ББ“ ДОО осуђен у прекршајним поступцима који су вођени против њега због учињених царинских прекршаја.

Код оваквог стања у списима правилно су поступили нижестепени судови када су одлучили као у изреци првостепене и другостепене одлуке. Правилан је закључак нижестепених судова да је тужба у овом делу недозвољена.

Према одредбама члана 299. став 1. Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, бр.101/05...111/09), који је био на снази у тренутку изрицања прекршајних казни, новчану казну изречену за прекршај и трошкове прекршајног поступка извршава суд, односно орган управе који је казну изрекао. Чланом 13. став 1. тачка 2. тада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.31/11...139/14), прописано је да је извршна исправа и свака правноснажна, односно новчана одлука донета у управном и прекршајном поступку и поравнање у управном поступку ако гласи на испуњење новчане обавезе и ако посебним законом није другачије одређено. Надлежност за спровођење решења донетог у прекршајном поступку којим је одређена наплата новчане казне на исти начин регулисана је и чланом 41. тачка 2. сада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/15).

С обзиром на изложено из стања у списима и цитираних законских одредаба произлази да се у конкретном случају не ради о спору за осуду на чинидбу, испуњење дуга или накнаду штете, већ о намирењу потраживања тужиље као извршног повериоца које је засновано на извршној исправи, па је за остварење новчаног потраживања тужиље прописан други правни пут, због чега су нижестепени судови правилном применом члана 294. став 1. у вези члана 1. ЗПП, тужбу у овом делу одбацили.

На основу изложеног, како се наводима ревизије правилност побијаног решења не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић